

Lieta T-229/04

Zviedrijas Karaliste pret Eiropas Kopienu Komisiju

Direktīva 91/414/EEK — Augu aizsardzības līdzekļi — Aktīvā
viela parakvāts — Atļauja laist tirgū — Atļaujas izsniegšanas
procedūra — Cilvēku un dzīvnieku veselības aizsardzība

Pirmās instances tiesas (otrā palāta paplašinātā sastāvā) 2007. gada 11. jūlija
spriedums II - 2441

Sprieduma kopsavilkums

1. *Lauksaimniecība — Tiesību aktu tuvināšana — Augu aizsardzības līdzekļu laišana tirgū — Direktīva 91/414*
(Komisijas Regulas Nr. 3600/92 7. panta 1. punkta c) apakšpunkts un 3. punkts; Padomes Direktīva 91/414; Komisijas Direktīva 2003/112)

2. *Lauksaimniecība — Tiesību aktu tuvināšana — Augu aizsardzības līdzekļu laišana tirgū — Direktīva 91/414*
(Padomes Direktīvas 91/414 4. panta 1. punkta b) apakšpunkta iv daļa un 5. panta 1. un 4. punkts un I pielikums)
3. *Lauksaimniecība — Tiesību aktu tuvināšana — Augu aizsardzības līdzekļu laišana tirgū — Direktīva 91/414*
(Padomes Direktīvas 91/414 4. panta 1. punkta b) apakšpunkta iv daļa un v daļas otrais ievilkums un 5. panta 1. punkta b) apakšpunkts)

1. Pieņemot Direktīvu 2003/112, ar ko groza Direktīvu 91/414 par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū, lai tās I pielikumā iekļautu aktīvo vielu parakvātu, Komisija, savā pārbaudes ziņojumā apgalvojot, ka nekas nenorāda uz parakvāta neirotoksicitāti, nav izpildījusi Regulas Nr. 3600/92, ar ko paredz sīki izstrādātus noteikumus tās darba programmas pirmā posma īstenošanai, kas minēta 8. panta 2. punktā Direktīvā 91/414, 7. pantā noteiktās procesuālās prasības attiecībā uz iespējamās parakvāta saistības ar Parkinsona slimību pārbaudi.

ietilpst parakvāta neirotoksicitātes pārbaudē. Regulas Nr. 3600/92 7. panta 1. punkta c) apakšpunktā ir noteikts, ka par aktīvās vielas vērtējumu, ko veic ziņotāja dalībvalsts, tiek sagatavots ziņojums Komisijai, ko saskaņā ar šīs pašas regulas 7. panta 3. punktu ir jānosūta Pastāvīgajai pārtikas aprites un dzīvnieku veselības komitejai un citām dalībvalstīm informācijai.

Ziņotājas dalībvalsts ziņojumos nebija novērtēta literatūra par iespējamo parakvāta saistību ar Parkinsona slimību. Turklāt Komisija nav ne pierādījusi, ne arī apgalvo, ka šāds novērtējums būtu darīts zināms Pastāvīgajai komitejai.

Norādes par saistību starp parakvāta izmantošanu un Parkinsona slimības parādīšanos ir atrodamas literatūrā par parakvāta neirotoksicitāti. Tādējādi, ja ziņotāja dalībvalsts ir novērtējusi literatūru par iespējamo Parkinsona slimības un parakvāta saistību, šis vērtējums

(sal. ar 108.–110. punktu)

2. Direktīvas 91/414 par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū 5. panta 1. punkts paredz, ka, lai vielu varētu iekļaut šīs pašas direktīvas I pielikumā, ir jābūt iespējai, ņemot vērā pašreizējās zinātnes un tehnikas atziņas, paredzēt, ka augu aizsardzības līdzekļu, kas satur attiecīgo aktīvo vielu, izmantošana un izsmidzināšana atbilstoši labai augu aizsardzības praksei neatstāj nekādu kaitīgu ietekmi uz cilvēku un dzīvnieku veselību atbilstoši Direktīvas 91/414 4. panta 1. punkta b) apakšpunkta iv) daļai.

Minētās direktīvas 5. panta 1. punkts, kas ir interpretēts saistībā ar piesardzības principu, nozīmē, ka — runājot par cilvēku un dzīvnieku veselību — tas, ka pastāv būtiskas norādes, kas, ņemot vērā zinātnisku nenoteiktību, dod pamatu šaubīties par vielas nekaitīgumu, principā nepieļauj šo vielu iekļaut šīs direktīvas I pielikumā. Piesardzības principa mērķis ir novērst iespējamo risku. Savukārt tikai iespējamu risku, kas ir balstīts uz nepierādītiem zinātniskiem pieņēmumiem, nevar ņemt vērā.

Turklāt Direktīvas 91/414 5. panta 4. punkts, saskaņā ar kuru aktīvās vielas iekļaušana I pielikumā var būt pakļauta

dažiem ierobežojumiem, ļauj minētajā pielikumā iekļaut vielas, kas neatbilst šīs pašas direktīvas 5. panta 1. punkta prasībām, nosakot dažus ierobežojumus, kas izslēdz attiecīgās vielas problemātiskos izmantošanas veidus.

Tā kā minētā norma mikstina Direktīvas 91/414 5. panta 1. punktu, tā ir jāinterpretē, ņemot vērā piesardzības principu. Tā rezultātā pirms vielas iekļaušanas minētās direktīvas I pielikumā ir jābūt neapšaubāmi pierādītam, ka attiecīgās vielas izmantošanas veidu ierobežojumi ļauj nodrošināt šīs vielas izmantošanu, kas atbilst minētā 5. panta 1. punkta prasībām.

(sal. ar 160., 161., 169., 170., 223., 224. un 227. punktu)

3. Direktīvas 91/414 par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū 5. panta 1. punktā ir nošķirta, pirmkārt, cilvēka vai dzīvnieka veselība, attiecībā uz kuru nav pieļauta nekāda kaitīga ietekme, un, otrkārt, vide, attiecībā uz kuru ir aizliegta

tikai nepieņemama ietekme. Tāpat arī Direktīvas 91/414 4. panta 1. punkta b) apakšpunktā atsevišķi ir aplūkoti jautājums par kaitīgo ietekmi uz cilvēku vai dzīvnieku veselību [4. panta 1. punkta b) apakšpunkta iv) daļa] un jautājums par nepieņemamu ietekmi uz vidi [4. panta 1. punkta b) apakšpunkta v) daļa]. No šīs Direktīvas 91/414 4. un 5. panta struktūras izriet, ka tad, ja aktīvā viela ir jānovērtē saistībā ar dzīvnieku veselības aizsardzību saskaņā ar minētās direktīvas 5. panta 1. punkta b) apakšpunktu, šajā normā iekļautā norāde uz šīs pašas direktīvas 4. panta 1. punkta b) apakšpunktu attiecas tikai uz pēdējā minētā panta noteikumiem, kas īpaši attiecas uz dzīvnieku veselību, proti, attiecīgās direktīvas 4. panta 1. punkta b) apakšpunkta iv) daļu.

Tādējādi, ņemot vērā to, ka Direktīvas 91/414 4. panta 1. punkta b) apakšpunkta iv) daļa attiecas īpaši uz jautājumu par aktīvo vielu saturoša līdzekļa ietekmi uz dzīvnieku veselību, šīs pašas direktīvas 4. panta 1. punkta b) apakšpunkta v) daļas otrais ievilkums, kas attiecas uz nepieņemamas ietekmes uz vidi neesamību, ņemot vērā šī līdzekļa ietekmi uz neparedzētām sugām, nav piemērojams, lai novērtētu, vai viela atbilst direktīvas 5. panta 1. punkta b) apakšpunkta prasībām attiecībā uz ietekmi uz neparedzētām sugām.

(sal. ar 254. un 255. punktu)